

Vergaderjaar 2008–2009

31 775

Bevordering duurzame arbeidsinschakeling jongeren tot 27 jaar (Wet investeren in jongeren)

A

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

21 april 2009

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de duurzame arbeidsinschakeling voor jongeren tot 27 jaar te vergroten door hen te stimuleren tot deelname aan het arbeidsproces en maatschappelijke activiteiten en te investeren in hun kennis en vaardigheden en daartoe een nieuwe wet vast te stellen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedgevinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK 1 DEFINITIES EN ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Organen

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- college: het college van burgemeester en wethouders;
- Inlichtingenbureau: het Inlichtingenbureau, bedoeld in artikel 63 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
- inrichting:
 - 1°. een instelling die zich blijkens haar doelstelling en feitelijke werkzaamheden richt op het bieden van verpleging of verzorging aan aldaar verblijvende hulpbehoevenden;
 - 2°. een instelling die zich blijkens haar doelstelling en feitelijke werkzaamheden richt op het bieden van slaapgelegenheid, waarbij de mogelijkheid van hulpverlening of begeleiding gedurende meer dan de helft van ieder etmaal aanwezig is;
- Onze Minister: Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
- Sociale verzekeringsbank: de Sociale verzekeringsbank, genoemd in hoofdstuk 6 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen;
- Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen: het Uitvoerings-

instituut werknemersverzekeringen, genoemd in hoofdstuk 5 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen.

Artikel 2 Jongere

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder jongere: een hier te lande woonachtige Nederlander van 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar.

2. Met de Nederlander, bedoeld in het eerste lid, wordt gelijkgesteld de hier te lande woonachtige vreemdeling die rechtmatig in Nederland verblijf houdt in de zin van artikel 8, onderdelen *a* tot en met *e* en *l*, van de Vreemdelingenwet 2000, met uitzondering van de gevallen, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (*PbEU* L 158).

3. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen andere hier te lande woonachtige vreemdelingen dan de in het tweede lid bedoelde voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen met de Nederlander, bedoeld in het eerste lid, worden gelijkgesteld:

- a. ter uitvoering van een verdrag, dan wel van een besluit van een volkenrechtelijke organisatie, of
- b. indien zij, na rechtmatig verblijf te hebben gehouden in de zin van artikel 8, onderdelen *a* tot en met *e* en *l*, van de Vreemdelingenwet 2000, rechtmatig in Nederland verblijf hebben als bedoeld in artikel 8, onderdeel *g* of *h*, van die wet en zij aan de in die algemene maatregel van bestuur gestelde voorwaarden voldoen.

Artikel 3 Gelijkstelling niet-gehuwden met gehuwden

1. Voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt gelijkgesteld met:

- a. echtgenoot: geregistreerde partner;
- b. gehuwd: als partner geregistreerd.

2. Voor de toepassing van deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt:

- a. als gehuwd of als echtgenoot mede aangemerkt de ongehuwde die met een ander een gezamenlijke huishouding voert, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad of een bloedverwant in de tweede graad indien er bij één van de bloedverwanten in de tweede graad sprake is van zorgbehoefte;
- b. als ongehuwd mede aangemerkt de persoon die duurzaam gescheiden leeft van de persoon met wie hij gehuwd is.

3. Van een gezamenlijke huishouding is sprake indien twee personen hun hoofdverblijf in dezelfde woning hebben en zij blijken geven zorg te dragen voor elkaar door middel van het leveren van een bijdrage in de kosten van de huishouding, dan wel anderszins.

4. Een gezamenlijke huishouding wordt in ieder geval aanwezig geacht indien de betrokkenen hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning en:

- a. zij met elkaar gehuwd zijn geweest of in de periode van twee jaar voorafgaande aan de aanvraag, bedoeld in artikel 14, in het kader van de uitvoering van deze wet als gehuwden zijn aangemerkt;
- b. uit hun relatie een kind is geboren of erkenning heeft plaatsgevonden van een kind van de een door de ander;
- c. zij zich wederzijds verplicht hebben tot een bijdrage aan de huishouding krachtens een geldend samenlevingscontract; of
- d. zij op grond van een registratie worden aangemerkt als een

gezamenlijke huishouding die naar aard en strekking overeenkomt met de gezamenlijke huishouding, bedoeld in het derde lid.

5. Bij algemene maatregel van bestuur wordt vastgesteld welke registraties, en gedurende welk tijdvak, in aanmerking worden genomen voor de toepassing van het vierde lid, onderdeel d.

Artikel 4 Alleenstaande, alleenstaande ouder, gezin, kind en zelfstandige

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

– alleenstaande: de ongehuwde die geen tot zijn last komende kinderen heeft en geen gezamenlijke huishouding voert met een ander, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad of een bloedverwant in de tweede graad indien er bij één van de bloedverwanten in de tweede graad sprake is van zorgbehoefte;

– alleenstaande ouder: de ongehuwde die de volledige zorg heeft voor een of meer tot zijn last komende kinderen en geen gezamenlijke huishouding voert met een ander, tenzij het betreft een bloedverwant in de eerste graad of een bloedverwant in de tweede graad indien er bij één van de bloedverwanten in de tweede graad sprake is van zorgbehoefte;

– gezin:

1°. de gehuwden tezamen;

2°. de gehuwden met de tot hun last komende kinderen;

3°. de alleenstaande ouder met de tot zijn last komende kinderen;

– kind: het in Nederland woonachtige eigen kind of stiefkind;

– ten laste komend kind: het kind voor wie de alleenstaande ouder of de gehuwde aanspraak op kinderbijslag kan maken;

– zelfstandige: de persoon die voor de voorziening in het bestaan is aangewezen op arbeid in eigen bedrijf of zelfstandig beroep hier te lande en die:

1°. voldoet aan de wettelijke vereisten voor de uitoefening daarvan;

2°. voldoet aan het uren criterium, bedoeld in artikel 3.6 van de Wet inkomstenbelasting 2001, en

3°. alleen of samen met degenen met wie hij het bedrijf of zelfstandig beroep uitoefent de volledige zeggenschap in dat bedrijf of zelfstandig beroep heeft en de financiële risico's daarvan draagt.

Artikel 5 Inkomensvoorziening en werkleeraanbod

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

– inkomensvoorziening: de inkomensvoorziening, bedoeld in artikel 24;

– werkleeraanbod: het aanbieden van algemeen geaccepteerde arbeid, een voorziening gericht op arbeidsinschakeling, waaronder begrepen scholing, opleiding of sociale activering alsmede ondersteuning bij arbeidsinschakeling.

2. Onder scholing of opleiding als bedoeld in het eerste lid wordt niet verstaan uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs.

Artikel 6 Arbeidsinschakeling en sociale activering

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

– arbeidsinschakeling: het verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid, waarbij geen gebruik wordt gemaakt van een voorziening als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a, van de Wet werk en bijstand;

– sociale activering: het verrichten van onbeloonde maatschappelijk zinvolle activiteiten gericht op arbeidsinschakeling of, als arbeidsinschakeling nog niet mogelijk is, op zelfstandige maatschappelijke participatie.

2. Voor de toepassing van deze wet wordt niet als algemeen geaccepteerde arbeid beschouwd arbeid op grond van een dienstbetrekking als bedoeld in hoofdstuk 2 of 3 van de Wet sociale werkvoorziening. Voor personen die blijkens een indicatiebeschikking of herindicatiebeschikking tot de doelgroep behoren van de Wet sociale werkvoorziening wordt onder een voorziening gericht op arbeidsinschakeling mede verstaan een voorziening gericht op het verkrijgen van arbeid in een dienstbetrekking als bedoeld in de artikelen 2 en 7 van die wet.

Artikel 7 Inkomen, middelen en vermogen

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- inkomen: inkomen als bedoeld in artikel 32, eerste en tweede lid, van de Wet werk en bijstand;
- middelen: middelen als bedoeld in artikel 31 van de Wet werk en bijstand, met dien verstande dat de onderdelen c, j, k en n, van het tweede lid van dat artikel niet van toepassing zijn.
- vermogen: vermogen als bedoeld in artikel 34, eerste tot en met derde lid, van de Wet werk en bijstand.

Artikel 8 Kinderbijslag en premies

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- kinderbijslag: kinderbijslag op grond van de Algemene Kinderbijslagwet;
- premies volksverzekeringen: premies volksverzekeringen als bedoeld in de Wet financiering sociale verzekeringen;
- premie werknemersverzekeringen: werknemersaandeel in de premie, bedoeld in afdeling 2 van hoofdstuk 3 van de Wet financiering sociale verzekeringen.

Artikel 9 Netto minimumloon

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder netto minimumloon: het minimumloon per maand, genoemd in artikel 8, eerste lid, onderdeel a, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, verhoogd met de aanspraak op vakantiebijslag waarop een werknemer op grond van artikel 15 van die wet over dat minimumloon ten minste aanspraak kan maken, na aftrek van de daarvan in te houden loonbelasting, premies volksverzekeringen, premies werknemersverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage, bedoeld in artikel 41 van de Zorgverzekeringswet, en vermeerderd met de vergoeding, bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet.

2. De in het eerste lid bedoelde loonbelasting en premies volksverzekeringen worden berekend voor een werknemer, jonger dan 65 jaar, rekening houdend met uitsluitend tweemaal de algemene heffingskorting, bedoeld in artikel 22 van de Wet op de loonbelasting 1964, over het minimumloon en de aanspraak op vakantiebijslag daarover, vermeerderd met de vergoeding, bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet, en verminderd met de premies werknemersverzekeringen.

3. Indien op grond van de Wet financiering sociale verzekeringen een premie wordt ingehouden waarvan het percentage per bedrijfstak verschilt, wordt met inachtneming van bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels bij ministeriële regeling voor de toepassing van het eerste lid een gemiddeld percentage vastgesteld.

Artikel 10 Gemeenschappelijke regelingen

Indien bij een gemeenschappelijke regeling als bedoeld in de Wet gemeenschappelijke regelingen de uitvoering van deze wet volledig is

overgedragen aan het bestuur van een openbaar lichaam als bedoeld in artikel 8 van die wet, treedt dat bestuur voor de toepassing van deze wet in de plaats van de betrokken colleges.

HOOFDSTUK 2 OPDRACHT GEMEENTEBESTUUR

Artikel 11 Opdracht college

1. Het college is verantwoordelijk voor het doen van een werkleeraanbod.
2. Het college is verantwoordelijk voor het verstrekken van een inkomensvoorziening.
3. Het college werkt bij de uitvoering van het eerste lid samen met het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.
4. Het college kan de uitvoering van deze wet, behoudens de vaststelling van de rechten en plichten van de jongere en de daarvoor noodzakelijke beoordeling van zijn omstandigheden, door derden laten verrichten. Het college kan de in de eerste zin bedoelde vaststelling en beoordeling mandateren aan bestuursorganen.
5. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot het vierde lid.

Artikel 12 Opdracht gemeenteraad

1. De gemeenteraad stelt bij verordening regels met betrekking tot:
 - a. de inhoud van een werkleeraanbod;
 - b. het verlagen van het bedrag van de inkomensvoorziening, bedoeld in artikel 41, eerste lid;
 - c. het bestrijden van misbruik en oneigenlijk gebruik van deze wet;
 - d. de wijze waarop jongeren, of hun vertegenwoordigers worden betrokken bij de uitvoering van deze wet;
 - e. het verhogen en verlagen van de norm, bedoeld in artikel 35.
2. De regels bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, hebben in ieder geval betrekking op de wijze waarop:
 - a. periodiek overleg wordt gevoerd met de jongeren of hun vertegenwoordigers;
 - b. de jongeren of vertegenwoordigers onderwerpen voor de agenda van dit overleg kunnen aanmelden;
 - c. de jongeren of vertegenwoordigers worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.

HOOFDSTUK 3 RECHT OP WERKLEERAANBOD

Artikel 13 Recht op werkleeraanbod

1. Recht op een werkleeraanbod heeft desgevraagd:
 - a. de jongere die zich in de leeftijdscategorie van 16 tot en met 17 jaar bevindt, geen scholing of opleiding volgt, minder dan 16 uur per week arbeid verricht en die heeft voldaan aan de kwalificatieplicht, bedoeld in paragraaf 2a van de Leerplichtwet 1969, dan wel aan wie een vrijstelling van die kwalificatieplicht is verleend;
 - b. de jongere die zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 26 jaar bevindt en wiens in aanmerking te nemen inkomen lager is dan de op hem van toepassing zijnde norm, bedoeld in de artikelen 26 tot en met 29, waarbij voor het in aanmerking te nemen inkomen het inkomen van de echtgenoot buiten beschouwing wordt gelaten.
2. Het recht, bedoeld in het eerste lid, bestaat jégens het college van de

gemeente waar de jongere woonplaats heeft als bedoeld in de artikelen 10, eerste lid, en 11 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald dat het recht op een werkleeraanbod van een jongere zonder adres als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens bestaat jegens het college van een bij die maatregel aan te wijzen gemeente.

4. Het college, bedoeld in het derde lid, verbindt aan het werkleeraanbod aan een jongere zonder adres als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens de verplichting dat hij aangifte doet van een door het college ter beschikking gesteld briefadres als bedoeld in artikel 1 van die wet.

Artikel 14 Vaststellen recht op werkleeraanbod

1. Het college stelt het recht op een werkleeraanbod op aanvraag vast.
2. Het college legt in een rapportage de wensen van de jongere ten aanzien van het werkleeraanbod vast alsmede de wijze waarop deze wensen bij de vaststelling van aard, omvang en plaats van het werkleeraanbod zijn betrokken.

Artikel 15 Aanvraag bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

1. De aanvraag voor een werkleeraanbod is gericht tot het college jegens wie het recht op een werkleeraanbod bestaat en wordt overeenkomstig artikel 30c van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen ingediend bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen. Na de overdracht van de aanvraag door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen aan het college op grond van artikel 30c, vijfde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen wordt de aanvraag verder behandeld door het college.

2. Indien het een aanvraag betreft van een jongere die in een inrichting verblijft, dan wel van een jongere zonder adres als bedoeld in artikel 1 van de Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens wordt, in afwijking van het eerste lid, de aanvraag ingediend bij het college.

3. De gemeenteraad kan, in overeenstemming met het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, bij verordening categorieën van aanvragen vaststellen die, in afwijking van het tweede lid, bij het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen worden ingediend.

Artikel 16 Doorzending van aanvraag

1. Indien doorzending van de aanvraag naar het college van een andere gemeente heeft plaatsgevonden en dat college van oordeel is dat het evenmin de aanvraag dient te behandelen, terwijl geen zekerheid kan worden verkregen over het college van de gemeente jegens wie het recht op een werkleeraanbod bestaat, draagt het college dat de doorgezonden aanvraag heeft ontvangen er zorg voor dat het geschil aanhangig wordt gemaakt.

2. In afwachting van een beslissing inzake een geschil over toepassing van het eerste lid bestaat het recht op een werkleeraanbod, of het recht op een inkomensvoorziening jegens het college van de gemeente waar de jongere werkelijk verblijft.

3. Kosten verbonden aan het werkleeraanbod, of de inkomensvoorziening, gemaakt door het college van de gemeente, bedoeld in het tweede lid, worden vergoed door het college van de gemeente waarvan de taak is waargenomen.

Artikel 17 Afstemmen werkleeraanbod

1. Het college stemt het werkleeraanbod af op de omstandigheden, krachten en bekwaamheden van de jongere, wiens recht op een werkleeraanbod is vastgesteld en stelt hierbij de jongere in de gelegenheid om schriftelijk of mondeling zijn wensen omtrent het werkleeraanbod kenbaar te maken.

2. Indien het college van oordeel is dat om redenen van lichamelijke, geestelijke of sociale aard van een jongere niet kan worden gevegd dat hij uitvoering geeft aan een werkleeraanbod, doet het college aan die jongere geen werkleeraanbod. Wanneer het college vaststelt dat de redenen, bedoeld in de eerste zin, niet langer aanwezig zijn, wordt aan de jongere alsnog een werkleeraanbod gedaan.

3. Zorgtaken, voor zover daarmee geen rekening kan worden gehouden door middel van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling, kunnen worden aangemerkt als een reden van sociale aard als bedoeld in het tweede lid.

4. Aan een jongere die alleenstaande ouder is en die de volledige zorg heeft voor een te zijnen laste komend kind tot vijf jaar, doet het college desgevraagd een werkleeraanbod dat gericht is op scholing of een opleiding die de toegang tot de arbeidsmarkt bevordert, tenzij naar het oordeel van het college een dergelijke scholing of opleiding de krachten of bekwaamheden van die jongere te boven gaat. Indien het college tot dat oordeel is gekomen, biedt het college een andere voorziening gericht op arbeidsinschakeling aan.

5. Het college doet aan een jongere geen werkleeraanbod indien en zolang de jongere niet voldoet aan de verplichting, bedoeld in artikel 45, onderdeel a.

6. Aan een jongere die voornemens is een bedrijf of zelfstandig beroep te beginnen kan het college desgevraagd een werkleeraanbod doen dat, in afwijking van artikel 5, eerste lid, bestaat uit een voorbereidingsperiode van ten hoogste twaalf maanden.

Artikel 18 Besluit werkleeraanbod

1. Het besluit van het college, inhoudende dat aan de jongere een werkleeraanbod wordt gedaan, bevat in ieder geval een omschrijving van de in het kader van het werkleeraanbod te verrichten activiteit naar aard, omvang en plaats.

2. Indien door buiten de jongere gelegen omstandigheden niet onmiddellijk uitvoering kan worden gegeven aan het werkleeraanbod, stelt het college een termijn waarbinnen de uitvoering van het werkleeraanbod in ieder geval zal plaatsvinden.

3. De termijn, bedoeld in het tweede lid, bedraagt ten hoogste twee maanden, te rekenen vanaf de datum van het besluit, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 19 Einde uitvoering werkleeraanbod

Indien de jongere na afronding van de uitvoering van het werkleeraanbod een in aanmerking te nemen inkomen heeft dat lager is dan de op hem van toepassing zijnde norm, bedoeld in de artikelen 26 tot en met 29, doet het college, aansluitend op dat werkleeraanbod ambtshalve aan die jongere een nieuw werkleeraanbod.

Artikel 20 Opschorten recht op werkleeraanbod

1. Indien het college vaststelt dat het door een jongere verstrekte adres van hemzelf, van zijn echtgenoot of van een kind afwijkt van het adres waaronder die jongere in de gemeentelijke basisadministratie persoons-

gegevens staat ingeschreven, schort het college het recht op een werkleeraanbod op.

2. Geen opschorting vindt plaats indien:
 - a. de afwijking redelijkerwijs geen gevolgen kan hebben voor het recht op een werkleeraanbod;
 - b. de jongere van de afwijking redelijkerwijs geen verwijt kan worden gemaakt;
 - c. daarvoor naar het oordeel van het college dringende redenen aanwezig zijn.
3. Het college doet schriftelijk mededeling van de opschorting, bedoeld in het eerste lid, aan de jongere en stelt hem daarbij in de gelegenheid de in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens opgenomen adresgegevens te doen aanpassen.
4. De opschorting wordt beëindigd met ingang van de datum waarop het college gebleken is dat de afwijking, bedoeld in het eerste lid, niet meer bestaat.

Artikel 21 Herziening en intrekking werkleeraanbod

Het college kan een aan de jongere gedaan werkleeraanbod intrekken of herzien, indien:

- a. wijziging optreedt in de omstandigheden, krachten of bekwaamheden van de jongere;
- b. de jongere niet voldoet aan een of meer op hem rustende verplichtingen als bedoeld in hoofdstuk 5 en hem dit te verwijten valt.

Artikel 22 Uitsluiting recht op werkleeraanbod

1. Indien de jongere zich jegens het college herhaaldelijk zeer ernstig misdraagt en hem dit te verwijten valt, kan het college die jongere van het recht op een werkleeraanbod uitsluiten.
2. Het college heroverweegt het besluit tot uitsluiting binnen een door hem te bepalen termijn, die ten hoogste een maand bedraagt.

Artikel 23 Geen recht op werkleeraanbod

1. Geen recht op een werkleeraanbod heeft de jongere, die:
 - a. uit 's Rijks kas bekostigd onderwijs volgt;
 - b. rechtens zijn vrijheid is ontnomen;
 - c. zijn militaire of vervangende dienstplicht vervult;
 - d. onbetaald verlof geniet als bedoeld in artikel 1, onderdeel g, van de Werkloosheidswet;
 - e. een zelfstandige is die aanspraak kan maken op bijstand op grond van artikel 78f van de Wet werk en bijstand.
2. Het eerste lid, onderdeel a, is niet van toepassing op de jongere die een opleiding als bedoeld in artikel 7.3.1, eerste lid, onderdelen b, c of d, van de Wet educatie en beroepsonderwijs volgt.
3. Het eerste lid, onderdeel b, is niet van toepassing op bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorieën personen waarbij tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel plaatsvindt binnen of buiten een penitentiaire inrichting, een inrichting voor verpleging van ter beschikking gestelden of een inrichting als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen.

HOOFDSTUK 4 RECHT OP INKOMENSVOORZIENING

Artikel 24 Recht op inkomensvoorziening

1. De jongere van 18 jaar of ouder, die een aanvraag als bedoeld in artikel 14 heeft ingediend, heeft recht op een inkomensvoorziening indien:
 - a. hij geen in aanmerking te nemen vermogen heeft, en
 - b. zijn in aanmerking te nemen inkomen lager is dan de op hem van toepassing zijnde norm, bedoeld in de artikelen 26 tot en met 29.
2. De inkomensvoorziening wordt toegekend vanaf de dag waarop het recht is ontstaan, te rekenen vanaf de datum van de aanvraag, bedoeld in artikel 14.
3. Artikel 13, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.
4. Indien en zolang er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat de jongere zonder hulp niet in staat is tot een verantwoorde besteding van zijn bestaansmiddelen, kan het college:
 - a. aan de inkomensvoorziening de verplichting verbinden dat de jongere eraan meewerkt dat het college in naam van de jongere noodzakelijke betalingen uit de toegekende inkomensvoorziening verricht;
 - b. de inkomensvoorziening in natura verstrekken.

Artikel 25 Vaststellen recht op inkomensvoorziening

1. Het college stelt het recht op een inkomensvoorziening ambtshalve vast, gelijktijdig met de vaststelling van het recht op een werkleeraanbod.
2. Indien na de ambtshalve vaststelling, bedoeld in het eerste lid, feiten en omstandigheden die van invloed zijn op het recht op een inkomensvoorziening wijzigen, stelt het college uit eigen beweging, dan wel op een daartoe strekkend verzoek van de jongere, het recht op een inkomensvoorziening opnieuw vast.

Artikel 26 Norm alleenstaande

- Voor een jongere die alleenstaande is, is de norm per kalendermaand:
- a. indien hij zich in de leeftijdscategorie van 18 jaar tot en met 20 jaar bevindt: € 220,01;
 - b. indien hij zich in de leeftijdscategorie van 21 jaar tot en met 26 jaar bevindt: € 636,69.

Artikel 27 Norm alleenstaande ouder

- Voor een jongere die alleenstaande ouder is, is de norm per kalendermaand:
- a. indien hij zich in de leeftijdscategorie van 18 jaar tot en met 20 jaar bevindt: € 474,68;
 - b. indien hij zich in de leeftijdscategorie van 21 jaar tot en met 26 jaar bevindt: € 891,36.

Artikel 28 Norm gehuwden

1. Voor jongeren die gehuwd zijn en geen te hunnen laste komende kinderen hebben, is de norm per kalendermaand, indien het betreft:
 - a. gehuwden waarvan beide echtgenoten zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevinden: € 440,02;
 - b. gehuwden waarvan een echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevindt en de andere zich in de leeftijdscategorie van 21 tot en met 26 jaar bevindt: € 856,70;
 - c. gehuwden waarvan een echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van

18 tot en met 20 jaar bevindt en de andere zich in de leeftijdscategorie van 27 jaar of ouder bevindt: € 220,01;

d. gehuwden waarvan beide echtgenoten zich in de leeftijdscategorie van 21 tot en met 26 jaar bevinden: € 1 273,37;

e. gehuwden waarvan een echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 21 tot en met 26 jaar bevindt en de andere zich in de leeftijdscategorie van 27 jaar of ouder bevindt: € 636,69.

2. Voor jongeren die gehuwd zijn en een of meer te hunnen laste komende kinderen hebben, is de norm per kalendermaand, indien het betreft:

a. gehuwden waarvan beide echtgenoten zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevinden: € 694,69;

b. gehuwden waarvan een echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevindt en de andere zich in de leeftijdscategorie van 21 tot en met 26 jaar bevindt: € 1 111,37;

c. gehuwden waarvan een echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevindt en de andere zich in de leeftijdscategorie van 27 jaar of ouder bevindt: € 474,68;

d. gehuwden waarvan beide echtgenoten zich in de leeftijdscategorie van 21 tot en met 26 jaar bevinden: € 1 273,37;

e. gehuwden waarvan een echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 21 tot en met 26 jaar bevindt en de andere zich in de leeftijdscategorie van 27 jaar of ouder bevindt: € 891,36.

3. Indien een van de gehuwden geen recht op inkomensvoorziening heeft, is voor de rechthebbende echtgenoot de norm gelijk aan de norm die voor hem als alleenstaande of als alleenstaande ouder zou gelden.

4. In afwijking van het derde lid wordt, indien gehuwden een of meer te hunnen laste komende kinderen hebben en een van de gehuwden algemene bijstand op grond van de Wet werk en bijstand ontvangt, die algemene bijstand in mindering gebracht op:

a. de norm, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, indien de jongste echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevindt;

b. de norm, bedoeld in het tweede lid, onderdeel d, indien de jongste echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 21 tot en met 26 jaar bevindt.

Artikel 29 Norm bij verblijf in inrichting

1. Bij een verblijf in een inrichting is de norm per kalendermaand, indien het betreft:

a. een jongere die alleenstaande of een alleenstaande ouder is: € 283,55;

b. jongeren die gehuwd zijn: € 441,04.

2. Het bedrag van de norm, bedoeld in het eerste lid, wordt verhoogd:

a. voor een alleenstaande of een alleenstaande ouder met € 54,00;

b. voor gehuwden met € 77,00.

3. Indien beide gehuwden recht op inkomensvoorziening hebben en een van de gehuwden in een inrichting verblijft, is de norm voor beide gehuwden de som van de norm, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, verhoogd met het bedrag, bedoeld in het tweede lid, onderdeel a, en de op de andere echtgenoot van toepassing zijnde norm, bedoeld in de artikelen 26 en 27.

Artikel 30 Verhoging norm alleenstaande (ouder)

1. Het college verhoogt de norm, bedoeld in de artikelen 26, onderdeel b, en 27, onderdeel b, met een toeslag voor zover de jongere hogere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de norm voorziet, als gevolg van het niet of niet geheel kunnen delen van deze kosten met een ander.

2. De toeslag bedraagt ten hoogste € 254,67 per kalendermaand.

Artikel 31 Verlaging norm gehuwden

Het college kan de norm, bedoeld in artikel 28, eerste lid, onderdelen a, b en d, en tweede lid, onderdelen a, b en d, verlagen voor zover de jongeren lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan hebben dan waarin de norm voorziet als gevolg van het geheel of gedeeltelijk kunnen delen van deze kosten met een ander.

Artikel 32 Verlaging norm woonsituatie

Het college kan de norm, bedoeld in de artikelen 26, 27 en 28, of de toeslag, bedoeld in artikel 30, lager vaststellen voor zover de jongere lagere algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan heeft dan waarin de norm of de toeslag voorziet als gevolg van zijn woonsituatie, waaronder begrepen het niet aanhouden van een woning.

Artikel 33 Verlaging norm schoolverlaters

Het college kan voor de jongere die recent de deelname heeft beëindigd aan onderwijs of een beroepsopleiding, de norm of de toeslag, bedoeld in artikel 30, gedurende zes maanden na het tijdstip van die beëindiging lager vaststellen, indien voor het onderwijs of de beroepsopleiding aanspraak bestond op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 of op een tegemoetkoming in de onderwijsbijdrage en de schoolkosten op grond van hoofdstuk 4 van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten.

Artikel 34 Alleenstaande van 21 of 22 jaar

1. Het college kan de toeslag, bedoeld in artikel 30, voor een alleenstaande van 21 of 22 jaar afwijkend vaststellen voorzover het van oordeel is dat, gezien de hoogte van het minimumjeugdloon, de hoogte van deze toeslag een belemmering kan vormen voor de aanvaarding van arbeid.
2. Onder het minimumjeugdloon bedoeld in het eerste lid wordt verstaan het voor de desbetreffende leeftijd geldende minimumloon, bedoeld in artikel 8, derde lid, van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, verminderd met de daarover verschuldigde loonheffing en de daarover verschuldigde inkomensafhankelijke bijdrage, bedoeld in artikel 41 van de Zorgverzekeringswet.

Artikel 35 Verordening

1. In de verordening, bedoeld in artikel 12, eerste lid, onderdeel e, stelt de gemeenteraad vast voor welke categorieën de norm wordt verhoogd of verlaagd en op grond van welke criteria de hoogte van die verhoging of verlaging wordt bepaald.
2. In deze verordening stelt de gemeenteraad in elk geval vast dat:
 - a. onverminderd de artikelen 32, 33 en 34, de toeslag, bedoeld in artikel 30, voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder met zijn ten laste komende kinderen in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft, wordt bepaald op het in dat artikel genoemde maximumbedrag;
 - b. jegens een jongere niet gelijktijdig gebruik gemaakt wordt van de bevoegdheden bedoeld in de artikelen 33 en 34, eerste lid.
3. In de verordening worden uitsluitend verhogingen of verlagingen vastgesteld als bedoeld in de artikelen 30 tot en met 34.
4. Verhoging of verlaging van de norm of afwijkende vaststelling van de toeslag vindt plaats onverminderd artikel 17, eerste lid.

Artikel 36 Hoogte inkomensvoorziening

1. In de inkomensvoorziening is een vakantietoeslag begrepen ter hoogte van 4,7 procent van de norm, bedoeld in de artikelen 26 tot en met 29.

2. De inkomensvoorziening wordt verhoogd met de loonbelasting en premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente die de inkomensvoorziening verleent, op grond van de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudingsplichtige is, alsmede met de vergoeding, bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet.

3. Op de van toepassing zijnde norm, bedoeld in de artikelen 26, 27, 28, eerste lid, onderdelen c en e, en tweede lid, onderdelen c en e, en artikel 29, eerste lid, onderdeel a, wordt het in aanmerking te nemen inkomen van de betrokken jongere in mindering gebracht.

4. Op de van toepassing zijnde norm, bedoeld in de artikelen 28, eerste lid, onderdelen a, b en d, en tweede lid, onderdelen a, b, en d, en 29, eerste lid, onderdeel b, wordt het in aanmerking te nemen inkomen van de echtgenoten tezamen in mindering gebracht.

5. Indien een van de gehuwden geen recht op inkomensvoorziening heeft, wordt zijn inkomen slechts in aanmerking genomen voor zover het inkomen van de gehuwden tezamen, met inbegrip van de inkomensvoorziening die zou worden verleend indien zijn inkomen niet in aanmerking wordt genomen, meer zou bedragen dan:

a. indien de echtgenoot die geen recht heeft op inkomensvoorziening jonger is dan 27 jaar, de norm voor gehuwden die van toepassing zou zijn geweest indien beide echtgenoten recht op inkomensvoorziening zouden hebben;

b. indien de echtgenoot die geen recht heeft op inkomensvoorziening 27 jaar of ouder is:

1°. indien de gehuwden geen te hunnen laste komende kinderen hebben:

a. indien de jongste echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevindt, de norm, bedoeld in artikel 28, eerste lid, onderdeel b;

b. indien de jongste echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 21 tot en met 26 jaar bevindt, de norm, bedoeld in artikel 28, eerste lid, onderdeel d;

2°. indien de gehuwden een of meer te hunnen laste komende kinderen hebben:

a. indien de jongste echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevindt, de norm, bedoeld in artikel 28, tweede lid, onderdeel b;

b. indien de jongste echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 21 tot en met 26 jaar bevindt, de norm, bedoeld in artikel 28, tweede lid, onderdeel d.

6. In afwijking van het vijfde lid wordt, indien de gehuwden gescheiden leven, doch niet duurzaam gescheiden, het inkomen van de niet-rechthebbende echtgenoot slechts in aanmerking genomen voor zover dat de van toepassing zijnde norm, bedoeld in de artikel 28, derde lid, te boven gaat.

7. Indien inkomen in natura wordt genoten wordt de waarde daarvan vastgesteld op het daarvoor door de jongere opgeofferde bedrag.

Artikel 37 Voorschot

1. Het college verleent uiterlijk binnen vier weken na de datum waarop de aanvraag, bedoeld in artikel 14, is ingediend, en vervolgens telkens na vier weken, bij wijze van voorschot een inkomensvoorziening in de vorm van een renteloze geldlening, zolang het recht op een inkomensvoorziening niet is vastgesteld. De eerste zin is niet van toepassing indien:

a. de jongere de voor de vaststelling van het recht op inkomensvoorziening van belang zijnde gegevens of de gevorderde bewijsstukken niet, niet tijdig of onvolledig heeft verstrekt en hem dit te verwijten valt, dan wel indien de jongere anderszins onvoldoende medewerking verleent;

b. bij de aanvraag duidelijk is dat geen recht op inkomensvoorziening bestaat.

2. De hoogte van het voorschot, bedoeld in het eerste lid, bedraagt in ieder geval 90% van de norm die naar verwachting op de jongere van toepassing zal zijn, verminderd met het in aanmerking te nemen inkomen.

3. Indien de inkomensvoorziening wordt verleend over een periode waarover met toepassing van het eerste lid een voorschot is verleend, wordt deze inkomensvoorziening zonder machtiging van de jongere verrekend met dit voorschot.

Artikel 38 Betaling inkomensvoorziening

1. De inkomensvoorziening wordt per kalendermaand vastgesteld en betaald. In afwijking van de eerste zin wordt de vakantietoeslag, voor zover niet reeds eerder betaald, jaarlijks betaald in de maand juni over de aan die maand voorafgaande maanden waarin de inkomensvoorziening aan de jongere is verstrekt, tot een maximum van twaalf maanden of zo veel eerder als de vakantietoeslag over deze periode vaststaat, dan wel binnen drie maanden volgend op de maand waarin de inkomensvoorziening is beëindigd.

2. Indien naar het oordeel van het college bijzondere omstandigheden daartoe aanleiding geven, kan het college besluiten de inkomensvoorziening over een andere periode dan als bedoeld in het eerste lid vast te stellen of te betalen.

3. De inkomensvoorziening wordt vastgesteld over het deel van de kalendermaand waarover recht op inkomensvoorziening bestaat, indien de alleenstaande of het gezin voorafgaand aan of volgend op de vaststelling van het recht op inkomensvoorziening:

a. gedurende een periode van ten minste 30 dagen geen inkomensvoorziening ontvangt; of

b. anderszins geen recht op inkomensvoorziening heeft.

4. De inkomensvoorziening wordt uitbetaald aan ieder van de rechthebbende echtgenoten voor de helft, dan wel op hun gezamenlijk verzoek aan een van hen voor het geheel.

5. In geval van overlijden van een van de echtgenoten die recht hebbend is, van de alleenstaande ouder, van het laatste ten laste komende kind van gehuwden waarvan de leeftijd van een echtgenoot of beide echtgenoten 18, 19 of 20 jaar is, of van het laatste ten laste komende kind van de alleenstaande ouder, wordt de inkomensvoorziening tot en met één maand na de dag van het overlijden, betaald naar de op het moment van overlijden van toepassing zijnde norm aan de andere echtgenoot, de ten laste komende kinderen, de echtgenoten, onderscheidenlijk de gewezen alleenstaande ouder.

Artikel 39 Vervreemding, verpanding, beslag en machtiging

1. De inkomensvoorziening is niet vatbaar voor vervreemding of verpanding.

2. Beslag op de inkomensvoorziening is slechts geldig voor zover de jongere blijft beschikken over een inkomen gelijk aan de beslagvrije voet, bedoeld in artikel 475d van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

3. Een machtiging tot het in ontvangst nemen van de inkomensvoorziening, onder welke vorm of welke benaming ook verleend, is steeds herroepelijk.

4. Elk beding, strijdig met dit artikel, is nietig.

Artikel 40 Opschorten, herzien of intrekken recht op inkomensvoorziening

1. Het college kan het recht op een inkomensvoorziening opschorten indien de jongere te verwijten valt dat hij de voor de vaststelling van het recht op een inkomensvoorziening van belang zijnde gegevens of de gevorderde bewijsstukken niet, niet tijdig of onvolledig heeft verstrekt, dan wel anderszins onvoldoende medewerking verleent aan het onderzoek van het college met betrekking tot zijn recht op een werkleeraanbod of een inkomensvoorziening.

2. Het college doet mededeling van de opschorting aan de jongere en nodigt hem uit binnen een door het college gestelde termijn het verzuim, bedoeld in het eerste lid, te herstellen.

3. Het college kan een besluit tot vaststelling van de inkomensvoorziening herzien of intrekken, indien:

a. het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting, bedoeld in artikel 30c, tweede of derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van inkomensvoorziening; of

b. anderszins de inkomensvoorziening ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.

4. Als na het verstrijken van een periode van drie maanden de opschorting, bedoeld in artikel 20, eerste lid, niet is beëindigd, trekt het college het besluit tot vaststelling van de inkomensvoorziening in met ingang van de dag waarop de opschorting, bedoeld in dat artikel inging. Als de jongere het verzuim, bedoeld in het eerste lid, niet herstelt binnen de daarvoor gestelde termijn, trekt het college na het verstrijken van deze termijn het besluit tot vaststelling van de inkomensvoorziening in met ingang van de eerste dag waarover het recht op de inkomensvoorziening is opgeschort.

Artikel 41 Verlagen bedrag inkomensvoorziening

1. Indien de jongere naar het oordeel van het college de op hem rustende verplichtingen, bedoeld in hoofdstuk 5, dan wel de uit artikel 30c, tweede lid of derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen voortvloeiende verplichtingen, niet of onvoldoende nakomt, dan wel zich jegens het college zeer ernstig misdraagt, verlaagt het college het bedrag van de aan de jongere toegekende inkomensvoorziening, overeenkomstig de verordening, bedoeld in artikel 12, eerste lid, onderdeel b.

2. Van een verlaging wordt afgezien, indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt.

3. Het college heroverweegt een besluit tot verlaging van de inkomensvoorziening binnen een door hem te bepalen termijn die ten hoogste drie maanden bedraagt.

Artikel 42 Geen recht op inkomensvoorziening

1. Geen recht op de inkomensvoorziening bestaat:

a. indien de jongere het werkleeraanbod heeft geweigerd;

b. voor zover de jongere of zijn gezin een beroep kan doen op een naar zijn aard en doel als passend en toereikend aan te merken voorziening buiten deze wet, ter verwerving van middelen of ter bekostiging van specifieke uitgaven;

c. voor zover uit houding en gedragingen van de jongere ondubbelzinnig blijkt dat deze de verplichtingen, bedoeld in hoofdstuk 5, niet wil nakomen;

d. indien de jongere wegens werkstaking of uitsluiting niet deelneemt aan de arbeid, voor zover diens gebrek aan middelen daarvan het gevolg is;

e. indien de jongere per kalenderjaar langer dan dertien weken verblijf houdt buiten Nederland, dan wel een aaneengesloten periode van langer dan vier weken verblijf houdt buiten Nederland;

f. indien het werkleeraanbod op grond van artikel 21 is ingetrokken;

g. indien de jongere rechtens zijn vrijheid is ontnomen;

h. indien de jongere zijn militaire of vervangende dienstplicht vervult;

i. gedurende de periode dat het recht op een werkleeraanbod is opgeschort;

j. indien de jongere 18, 19 of 20 jaar is en in een inrichting verblijft;

k. indien de jongere een uitkering op grond van de Wet werk en inkomen kunstenaars ontvangt of indien hij is gehuwd met een persoon die een zodanige uitkering ontvangt;

l. indien de jongere onbetaald verlof geniet als bedoeld in artikel 1, onderdeel g, van de Werkloosheidswet of indien de jongere gehuwd is met een zodanig persoon, voor zover diens gebrek aan middelen daarvan het gevolg is, tenzij de jongere alleenstaande ouder is en hij verlof geniet als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Wet arbeid en zorg;

m. indien de jongere een zelfstandige is die aanspraak kan maken op bijstand op grond van artikel 78f van de Wet werk en bijstand.

2. Het eerste lid, onderdeel g, is niet van toepassing op bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorieën personen waarbij tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel plaatsvindt buiten een penitentiaire inrichting, een inrichting voor verpleging van ter beschikking gestelden of een inrichting als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen.

3. De Wet werk en inkomen kunstenaars geldt niet als een voorziening als bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

Artikel 43 Aanpassen bedragen

1. Met ingang van de dag waarop het netto minimumloon wijzigt, worden herzien:

a. met het percentage van deze wijziging, de normen, genoemd in de artikelen 26 tot en met 28;

b. het percentage, genoemd in artikel 36, eerste lid, zodanig dat dit gelijk is aan de procentuele verhouding tussen de netto aanspraak op de minimum vakantiebijslag over het minimumloon en het netto minimumloon. Onder netto aanspraak op de minimum vakantiebijslag wordt verstaan het verschil tussen het netto minimumloon en het netto minimumloon zoals dat overeenkomstig artikel 9, eerste lid, zou zijn berekend zonder rekening te houden met de aanspraak op vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag.

2. Met ingang van de dag waarop het netto minimumloon wijzigt, worden de normen, genoemd in artikel 29, eerste lid, herzien met het percentage van deze wijziging.

3. De bedragen, genoemd in artikel 29, tweede lid, worden herzien, indien het drempelinkomen, bedoeld in de Wet op de zorgtoeslag, wordt aangepast, de percentages, bedoeld in artikel 2 van die wet, worden gewijzigd of het bedrag van de standaardpremie op grond van artikel 4 van die wet op een ander bedrag wordt vastgesteld.

4. Van de herziene normen en bedragen en van de dag waarop de herziening plaatsvindt wordt door Onze Minister mededeling gedaan in de Staatscourant.

5. Onze Minister kan de normen, het percentage en de bedragen, genoemd in het eerste tot en met het derde lid, eenmalig aanpassen na de datum van inwerkingtreding van deze wet.

HOOFDSTUK 5 Plichten Jongere

Artikel 44 Inlichtingenplicht

1. De jongere doet aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op zijn recht op een werkleeraanbod of zijn recht op inkomensvoorziening. Deze verplichting geldt niet indien die feiten en omstandigheden door het college kunnen worden vastgesteld op grond van bij wettelijk voorschrift als authentiek aangemerkte bij ministeriële regeling aan te wijzen gegevens of kunnen worden verkregen uit bij ministeriële regeling aan te wijzen administraties.

2. De jongere is verplicht aan het college desgevraagd de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

3. Het college stelt bij de uitvoering van deze wet de identiteit van de belanghebbende vast aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder 1° tot en met 3°, van de Wet op de identificatieplicht.

4. Een ieder is verplicht aan het college desgevraagd een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht terstond ter inzage te verstrekken, voor zover dit redelijkerwijs nodig is voor de uitvoering van deze wet.

Artikel 45 Overige verplichtingen

De jongere is verplicht:

a. mee te werken aan het opstellen van een plan met betrekking tot zijn arbeidsinschakeling, waaronder begrepen mee te werken aan een onderzoek naar zijn mogelijkheden tot arbeidsinschakeling;

b. geen onredelijke eisen te stellen in verband met door hem te verrichten algemeen geaccepteerde arbeid, die het aanvaarden of verkrijgen van algemeen geaccepteerde arbeid belemmeren;

c. mee te werken aan het behoud of bevorderen van zijn arbeidsbekwaamheid;

d. mee te werken aan activiteiten of werkzaamheden, gericht op zijn arbeidsinschakeling;

e. opgedragen werkzaamheden of activiteiten naar beste vermogen te verrichten;

f. op advies van een arts zich te onderwerpen aan een noodzakelijke behandeling van medische aard.

HOOFDSTUK 6 BEVOEGDHEDEN EN Plichten College

Artikel 46 Verstrekken gegevens en instellen onderzoek

1. Onverminderd artikel 30c, tweede, vierde en vijfde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, bepaalt het college welke gegevens voor het doen van een werkleeraanbod, dan wel de voortzetting daarvan, of voor het verstrekken van een inkomensvoorziening, dan wel de voortzetting daarvan, door de jongere in ieder geval worden verstrekt en welke bewijsstukken worden overgelegd, alsmede de wijze en het tijdstip waarop de verstrekking van gegevens plaatsvindt. De gegevens en bewijsstukken worden door het college niet verkregen van de jongere voor zover ze anderszins zijn verkregen door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, dan wel voor zover zij verkregen kunnen worden uit de polisadministratie, bedoeld in artikel 33 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, de verzekerdenadministratie, bedoeld in artikel 35 van die wet, alsmede uit

de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens, tenzij hierdoor een goede vervulling van de taak van het college op grond van dit artikel wordt belet of bij wettelijk voorschrift anders is bepaald. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen andere administraties worden aangewezen waarvoor de tweede zin van toepassing is, worden regels gesteld over de gegevens die het betreft en kunnen administraties worden aangewezen waarvoor de tweede zin tijdelijk niet van toepassing is. Indien het authentieke gegevens uit andere basisregistraties betreft, is dit lid van overeenkomstige toepassing.

2. Het college is bevoegd onderzoek in te stellen naar de juistheid en volledigheid van de verstrekte gegevens en zondig naar andere gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van een werkleeraanbod, dan wel de voortzetting daarvan, of voor het verstrekken van een inkomensvoorziening, dan wel de voortzetting daarvan. Indien het onderzoek daartoe aanleiding geeft kan het college besluiten tot herziening van het werkleeraanbod of de inkomensvoorziening.

3. De voordracht voor een krachtens het eerste lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan twee weken nadat het ontwerp aan beide kamers der Staten-Generaal is overgelegd.

Artikel 47 Voorschot Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

1. Indien de inkomensvoorziening wordt verleend over een periode, waarover een voorschot is ontvangen met toepassing van artikel 31, tweede lid, van de Werkloosheidswet, artikel 47a, eerste lid, van Ziektewet, artikel 67, tweede lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen, artikel 50, tweede lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, artikel 55, tweede lid, van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen of artikel 47, tweede lid van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering jonggehandicapten, al dan niet met gelijktijdige toepassing van artikel 17, eerste lid, van de Toeslagenwet, en dit voorschot door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen wordt teruggevorderd, kan deze inkomensvoorziening zonder machtiging van de jongere tot het bedrag van dit voorschot aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen worden betaald.

2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, vergoedt de gemeente aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen tevens de over de te verlenen inkomensvoorziening verschuldigde loonbelasting, premies volksverzekeringen en de vergoeding, bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet.

Artikel 48 Inlichtingenplicht werkgever

1. Een ieder is verplicht desgevraagd en bevoegd uit eigen beweging aan het college kosteloos opgaven en inlichtingen te verstrekken omtrent feiten en omstandigheden die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van deze wet ten opzichte van een jongere aan wie een werkleeraanbod is of zal worden gedaan, dan wel aan wie een inkomensvoorziening is of zal worden verstrekt, en die in zijn dienst, dan wel voor hem, arbeid verricht, heeft verricht of zou kunnen gaan verrichten. De verplichting strekt zich mede uit tot de inkomsten van een persoon van wie kosten van de inkomensvoorziening op grond van hoofdstuk 7 worden of kunnen worden teruggevorderd of op wie die kosten worden of kunnen worden verhaald.

2. De opgaven en inlichtingen worden desgevraagd schriftelijk, of in een andere vorm die redelijkerwijs kan worden verlangd, binnen een door het college schriftelijk te stellen termijn verstrekt.

Artikel 49 Inlichtingenverplichting instanties

1. De hieronder vermelde instanties zijn verplicht desgevraagd aan het college of, indien het college aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen mandaat heeft verleend tot het nemen van besluiten inzake doen van een werkleeraanbod of het verstrekken van een inkomensvoorziening, aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, kosteloos opgaven en inlichtingen te verstrekken die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van deze wet:

- a. het college van andere gemeenten;
- b. het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen en de Sociale verzekeringsbank;
- c. de Belastingdienst;
- d. het College zorgverzekeringen, genoemd in artikel 58, eerste lid, van de Zorgverzekeringswet, de Nederlandse Zorgautoriteit, bedoeld in de Wet marktordening gezondheidszorg en de zorgverzekeraars in de zin van artikel 1, onderdeel *b*, van de Zorgverzekeringswet of van artikel 1, onderdeel *b*, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten;
- e. de bedrijfstakpensioenfondsen, ondernemingspensioenfondsen, risicofondsen, stichtingen tot uitvoering van een regeling inzake vervroegd uittreden en andere organen belast met het doen van uitkeringen of verstrekkingen die bij of krachtens artikel 8 van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers als inkomen worden aangemerkt;
- f. de Kamers van Koophandel, met dien verstande dat dit, in afwijking van de aanhef van dit lid, geschiedt tegen betaling van de daarvoor op grond van de Handelsregisterwet 2007 vastgestelde vergoeding;
- g. de korpschef en de bevelhebber van de Koninklijke marechaussee in de zin van de Vreemdelingenwet 2000;
- h. de Belastingdienst/Toeslagen betreffende de toekenning van tegemoetkomingen met toepassing van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen en Onze Minister voor Wonen, Wijken en Integratie betreffende de toepassing van de Wet bevordering eigenwoningbezit;
- i. de Informatie Beheer Groep betreffende de toepassing van de Wet studiefinanciering 2000, de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten, de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek en de Wet inburgering;
- j. Onze Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit betreffende de omvang van de productiebeperkende maatregelen voor het bedrijf van de ondernemer in de agrarische sector;
- k. Onze Minister van Justitie voor zover het betreft de persoon die rehtens zijn vrijheid is ontnomen;
- l. de instanties en personen die woonruimte verhuren;
- m. de instanties die in het kader van de openbare nutsvoorziening energie en water leveren;
- n. derden die in het kader van de uitoefening van beroep of bedrijf de arbeidsinschakeling van personen bevorderen.

2. Het vragen door het college en het verstrekken door de in het eerste lid bedoelde instanties van de in het eerste lid bedoelde opgaven en inlichtingen kan geschieden door tussenkomst van het Inlichtingenbureau.

3. Griffiers van colleges, geheel of ten dele met rechtspraak belast, zijn verplicht desgevraagd aan het college of, indien het college aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen mandaat heeft verleend tot het nemen van besluiten inzake doen van een werkleeraanbod of het verstrekken van een inkomensvoorziening, aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, kosteloos alle gegevens en uittreksels of afschriften van uitspraken, registers en andere stukken te verstrekken die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van deze wet.

4. De in het eerste en het derde lid bedoelde verplichtingen strekken zich mede uit tot de personen:

a. van wie kosten van de inkomensvoorziening op grond van hoofdstuk 7 worden of kunnen worden teruggevorderd of op wie die kosten worden of kunnen worden verhaald;

b. die hun hoofdverblijf hebben in dezelfde woning, of ten aanzien van wie dat redelijkerwijs kan worden vermoed, als de persoon:

1°. te wiens behoefte de inkomensvoorziening is gevraagd of wordt verstrekt;

2°. van wie kosten van de inkomensvoorziening op grond van hoofdstuk 7 worden of kunnen worden teruggevorderd of op wiens kosten die kosten worden of kunnen worden verhaald.

5. De in het eerste lid en het derde lid bedoelde opgaven en inlichtingen worden desgevraagd schriftelijk, of in een andere vorm die redelijkerwijs kan worden verlangd, en zo spoedig mogelijk, doch in elk geval binnen vier weken na ontvangst van het verzoek hiertoe, verstrekt.

6. De in het eerste lid, onderdeel *a* tot en met *k*, genoemde instanties treffen desgevraagd met het college en met het Inlichtingenbureau een regeling met betrekking tot de mededeling van wijzigingen in de eerder aan hen gevraagde opgaven en inlichtingen.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld omtrent de inhoud en vormgeving van de in het zesde lid bedoelde regeling.

8. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen een of meer van de in het eerste lid bedoelde instanties worden aangewezen die ten behoeve van aan het college te verstrekken opgaven en inlichtingen, de door het Inlichtingenbureau aan deze instanties verstrekte gegevens van aldaar op dat moment nog onbekende personen opslaan. Bij toepassing van de eerste zin wordt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaald op welke wijze en gedurende welke termijn deze gegevens worden opgeslagen.

9. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen andere instanties en personen dan genoemd in het eerste en het derde lid worden aangewezen voor wie de verplichtingen, bedoeld in het eerste lid tot en met zevende lid, eveneens gelden, voor zover het betreft de verstrekking van nader bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen inlichtingen en opgaven.

10. Bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het achtste lid, kan tevens worden bepaald dat de daar bedoelde verplichting alleen geldt jegens ambtenaren met opsporingsbevoegdheid.

11. Onze Minister van Justitie verstrekt ten aanzien van de persoon die rechtens zijn vrijheid is ontnomen, onverwijld en kosteloos de beschikbare informatie en alle overige opgaven en inlichtingen, die van invloed kunnen zijn op het recht op een werkleeraanbod of een inkomensvoorziening, aan het college, of, indien het college aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen mandaat heeft verleend tot het nemen van besluiten inzake doen van een werkleeraanbod of het verstrekken van een inkomensvoorziening, aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, door tussenkomst van het Inlichtingenbureau, waarbij hij gebruik kan maken van het burgerservicenummer of, bij het ontbreken daarvan, het sociaal-fiscaalnummer.

Artikel 50 Inlichtingenverplichting gemeenten

1. Onverminderd artikel 107 van de Vreemdelingenwet 2000, is het college bevoegd uit eigen beweging en verplicht desgevraagd, uit de administratie ter zake van de uitvoering van deze wet aan de hieronder vermelde instanties kosteloos de gegevens te verstrekken:

a. het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen en de Sociale verzekeringsbank voor de uitvoering van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen of de wettelijke regelingen, bedoeld in de artikelen 30, eerste lid, onderdeel *a*, en 34, eerste lid, onderdeel *a*, van die wet;

b. de Belastingdienst voor de heffing of invordering van enige rijksbelasting, de premies voor de sociale verzekeringen, bedoeld in artikel 2, onderdelen *a* en *c*, van de Wet financiering sociale verzekeringen, of inkomensafhankelijke bijdragen als bedoeld in artikel 41 van de Zorgverzekeringswet en de Belastingdienst/Toeslagen voor de uitvoering van inkomensafhankelijke regelingen als bedoeld in de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen;

c. het college van andere gemeenten voor de uitvoering van deze wet, de Wet werk en bijstand, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 en de Wet werk en inkomen kunstenaars;

d. het College zorgverzekeringen, genoemd in artikel 58, eerste lid, van de Zorgverzekeringswet, de Nederlandse Zorgautoriteit, bedoeld in de Wet marktordening gezondheidszorg en de zorgverzekeraars in de zin van artikel 1, onderdeel *b*, van de Zorgverzekeringswet of van artikel 1, onderdeel *b*, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, voor de uitvoering van de Zorgverzekeringswet of de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten;

e. derden die in het kader van de uitoefening van beroep of bedrijf de arbeidsinschakeling van personen bevorderen;

f. buitenlandse organen voor de vervulling van een taak van zwaarwegend algemeen belang;

g. bestuursorganen van de Nederlandse Antillen en Aruba voor de vervulling van een taak van zwaarwegend algemeen belang;

h. de Informatie Beheer Groep voor de uitvoering van de Wet inburgering.

2. Het verstrekken door het college aan de in het eerste lid bedoelde instanties van de in het eerste lid bedoelde gegevens kan geschieden door tussenkomst van het Inlichtingenbureau.

3. De in het eerste lid bedoelde gegevensverstrekking vindt niet plaats indien de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen daardoor onevenredig wordt geschaad.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld omtrent de gevallen waarin en de wijze waarop in ieder geval gegevens dienen te worden verstrekt.

5. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen andere instanties dan genoemd in het eerste lid worden aangewezen ten behoeve waarvan de verplichtingen, bedoeld in het eerste lid, eveneens gelden.

Artikel 51 Burgerservicenummer

1. In de administratie van de gemeente terzake van de uitvoering van deze wet wordt het burgerservicenummer of, bij het ontbreken daarvan, het sociaal-fiscaalnummer opgenomen waaronder een natuurlijk persoon is geregistreerd bij de belastingdienst.

2. Bij de verstrekking van gegevens door het college en de in de artikelen 49 en 50 bedoelde instanties wordt, indien daartoe bevoegd, gebruik gemaakt van dit burgerservicenummer, onderscheidenlijk dit sociaal-fiscaalnummer. Derden die in het kader van de uitoefening van beroep of bedrijf de arbeidsinschakeling van personen bevorderen gebruiken het burgerservicenummer, onderscheidenlijk het sociaal-fiscaalnummer, slechts voor zover dat noodzakelijk is voor het verrichten van werkzaamheden die in het kader van artikel 11, eerste en derde lid, worden uitgevoerd.

3. Ten behoeve van het gebruik van het sociaal-fiscaalnummer bij het ontbreken van het burgerservicenummer kan Onze Minister van Financiën aan personen aan wie een werkleeraanbod wordt gedaan of een inkomensvoorziening wordt verstrekt, een sociaal-fiscaalnummer

toekennen, indien aan die personen nog geen sociaal-fiscaalnummer is toegekend.

Artikel 52 Vermoeden misdrijf

Het college is verplicht, indien het bij de uitvoering van deze wet het gegronde vermoeden krijgt van een misdrijf dat is gepleegd ten nadele van een Nederlands of buitenlands uitvoeringsorgaan van de sociale verzekeringswetten of van een Nederlands of buitenlands overheidsorgaan, voor zover dit is belast met het verrichten van uitkeringen, het doen van verstrekkingen, dan wel het heffen van bijdragen, het betrokken orgaan hiervan in kennis te stellen.

Artikel 53 Geheimhoudingsplicht

1. Het is een ieder verboden hetgeen hem uit of in verband met enige werkzaamheid bij de uitvoering van deze wet over de persoon of zaken van een ander blijkt of wordt meegedeeld, verder bekend te maken dan voor de uitvoering van deze wet noodzakelijk is, dan wel op grond van deze wet is voorgeschreven of toegestaan.

2. Het in het eerste lid vervatte verbod is niet van toepassing indien:

- a. enig wettelijk voorschrift tot bekendmaking verplicht;
- b. de persoon op wie de gegevens betrekking hebben schriftelijk heeft verklaard tegen de verstrekking van deze gegevens geen bezwaar te hebben;
- c. de gegevens niet herleidbaar zijn tot individuele natuurlijke personen.

3. Ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek of statistiek kunnen desgevraagd gegevens aan derden worden verstrekt voor zover de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen daardoor niet onevenredig wordt geschaad.

4. De persoon die op grond van dit artikel of de artikelen 48, 49, 51 of 52 gegevens verstrekt dient na te gaan of de persoon aan wie de gegevens worden verstrekt redelijkerwijs bevoegd is te achten om die gegevens te verkrijgen.

HOOFDSTUK 7 TERUGVORDERING EN VERHAAL

Artikel 54 Bevoegdheid terugvordering

1. Het college kan de kosten van de inkomensvoorziening terugvorderen, voor zover die inkomensvoorziening:

- a. ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend;
- b. op grond van artikel 32 bij wijze van voorschot is verleend en nadien is vastgesteld dat geen recht op inkomensvoorziening bestaat;
- c. anderszins onverschuldigd is betaald, omdat de jongere naderhand met betrekking tot de periode waarover de inkomensvoorziening is verleend, over in aanmerking te nemen vermogen of inkomen beschikt of kan beschikken; of
- d. anderszins onverschuldigd is betaald voor zover de belanghebbende dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen.

2. Indien het college op grond van artikel 16, derde lid, gehouden is kosten verbonden aan een werkleeraanbod, of een inkomensvoorziening over een bepaalde periode aan een andere gemeente te vergoeden, geschiedt de terugvordering over die periode, voor zover zij nog niet heeft plaatsgehad, door het college van eerstgenoemde gemeente.

3. Het college is bevoegd tot verrekening van in de voorafgaande drie maanden ontvangen middelen met de inkomensvoorziening.

4. Bij gebreke van tijdige betaling kan de vordering worden verhoogd

met de op de terugvordering betrekking hebbende kosten. Loonbelasting en de premies volksverzekeringen waarvoor de gemeente die de inkomensvoorziening verstrekt krachtens de Wet op de loonbelasting 1964 inhoudingsplichtige is, alsmede de vergoeding, bedoeld in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet, kunnen worden teruggevorderd, voor zover deze belasting, premies en vergoeding niet verrekend kunnen worden met de door het college af te dragen loonbelasting, premies volksverzekeringen en vergoeding.

5. Terugvordering als bedoeld in het eerste lid, onderdeel d, vindt niet plaats, indien de betreffende kosten zijn gemaakt meer dan twee jaar vóór de datum van verzending van het besluit tot terugvordering.

Artikel 55 Terugvordering echtgenoten

1. Indien de inkomensvoorziening overeenkomstig een norm als bedoeld in artikel 28, eerste lid, had moeten worden verleend, maar zulks achterwege is gebleven, omdat de jongere de verplichtingen, bedoeld in artikel 44, of artikel 30c, tweede lid of derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, niet of niet behoorlijk is nagekomen, kunnen de kosten van de inkomensvoorziening mede worden teruggevorderd van de persoon met wiens middelen bij de verlening van de inkomensvoorziening rekening had moeten worden gehouden.

2. De in het eerste lid bedoelde persoon is mede hoofdelijk aansprakelijk voor de terugbetaling van kosten van de inkomensvoorziening die worden teruggevorderd.

Artikel 56 Nadere bepalingen terugvordering

1. De persoon van wie kosten van de inkomensvoorziening worden teruggevorderd is verplicht desgevraagd aan het college de inlichtingen te verstrekken die voor terugvordering op grond van dit hoofdstuk van belang zijn.

2. Het college kan de kosten van de inkomensvoorziening, bedoeld in de artikelen 54 en 55 invorderen bij dwangbevel.

3. Indien de persoon van wie kosten van de inkomensvoorziening, bedoeld in de artikelen 54 en 55, worden teruggevorderd algemene bijstand of een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 of de Wet werk en inkomen kunstenaars ontvangt, is het college bevoegd tot verrekening van die kosten met die algemene bijstand of die uitkering.

4. De in artikel 479g van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering aan de raad voor de kinderbescherming toegekende bevoegdheid komt gelijkelijk toe aan het college. Indien het college gebruik maakt van deze bevoegdheid, geschiedt de bekendmaking van het dwangbevel, in afwijking van artikel 4.4.4.2.10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, door middel van toezending per post aan de persoon van wie kosten van de inkomensvoorziening worden teruggevorderd.

5. Zolang de persoon van wie kosten van de inkomensvoorziening worden teruggevorderd zijn verplichting, bedoeld in het eerste lid, niet of niet behoorlijk nakomt:

a. is het college, in afwijking van artikel 4.4.1.9, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht, bevoegd tot verrekening voor zover beslag op de vordering van de schuldeiser nietig zou zijn;

b. geldt de beslagvrije voet, bedoeld in de artikelen 475c tot en met 475e van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, in afwijking van artikel 4.4.4.2.3 van de Algemene wet bestuursrecht, niet bij invordering van kosten van de inkomensvoorziening bij dwangbevel.

6. Terugvordering van kosten van de inkomensvoorziening, bedoeld in

de artikelen 54 en 55, is bevoorrecht en volgt onmiddellijk na de vorderingen omschreven in artikel 288 van Boek 3 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 57 Verhaal

Op verhaal van kosten van de inkomensvoorziening is paragraaf 6.5 van de Wet werk en bijstand van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 8 WIJZIGING ANDERE WETTEN

Artikel 58 Wijziging van de Wet werk en bijstand

De Wet werk en bijstand wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel a komt te luiden:
 - a. premies volksverzekeringen: premies volksverzekeringen als bedoeld in de Wet financiering sociale verzekeringen;
2. Onderdeel b komt te luiden:
 - b. premie werknemersverzekeringen: werknemersaandeel in de premie, bedoeld in afdeling 2 van hoofdstuk 3 van de Wet financiering sociale verzekeringen.

B

In artikel 6, eerste lid, onderdeel a, wordt na «deze wet of» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

C

In artikel 9, eerste lid, aanhef, wordt «18 jaar» vervangen door: 27 jaar.

D

Artikel 9a, vierde lid, derde zin komt te luiden: Op deze periode worden in mindering gebracht de periode, dan wel perioden, waarin de alleenstaande ouder in de voorgaande woonplaats, dan wel in de voorgaande woonplaatsen, gebruik heeft gemaakt van de ontheffing, bedoeld in het eerste lid, alsmede de periode, dan wel perioden, waarin toepassing is gegeven aan artikel 17, vierde lid, van de Wet investeren in jongeren.

E

Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid, onderdeel e, komt te luiden:
 - e. die jonger is dan 18 jaar, voor zover het het recht op bijzondere bijstand betreft,.
2. Het tweede lid, onderdeel a, komt te luiden:
 - a. die jonger is dan 27 jaar,.

F

Artikel 20 vervalt.

G

In artikel 21, aanhef, wordt «21 jaar» vervangen door: 27 jaar.

H

In artikel 22, onderdeel d, wordt «21 jaar» vervangen door: 27 jaar.

I

In artikel 26 vervalt «artikel 20, eerste lid, onderdelen b en c, en tweede lid, onderdelen b en c, en».

J

In artikel 27 wordt «de artikelen 20 en 21» vervangen door: artikel 21.

K

Artikel 29 vervalt.

L

Artikel 30 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het tweede lid komt te luiden:
 2. In deze verordening stelt de gemeenteraad in elk geval vast dat onverminderd de artikelen 27 en 28, de toeslag, bedoeld in artikel 25, voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder met zijn ten laste komende kinderen in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft, wordt bepaald op het in dat artikel genoemde maximumbedrag.
2. In het derde lid wordt «de artikelen 25 tot en met 29» vervangen door: de artikelen 25 tot en met 28.

M

In artikel 31, tweede lid, vervalt onderdeel n, onder verlettering van de onderdelen o tot en met r tot n tot en met q.

N

In artikel 34, tweede lid, onderdeel f, wordt «onderdeel q» vervangen door: onderdeel p.

O

Artikel 38 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel a, wordt «de artikelen 20 en 21» vervangen door: artikel 21.
2. In het tweede lid wordt «onderdelen j en o» vervangen door: onderdelen j en n.

P

Artikel 69, eerste lid, komt te luiden:

1. Onze Minister verstrekt jaarlijks ten laste van 's Rijks kas aan het college een uitkering voor de kosten van de door het college toegekende:

- a. algemene bijstand;
- b. inkomensvoorziening, bedoeld in de Wet investeren in jongeren. In de uitkering zijn begrepen de loonbelasting, de premies volksverzekeringen die daarover verschuldigd zijn en de in artikel 46 van de Zorgverzekeringswet bedoelde vergoedingen van de inkomensafhankelijke bijdragen daarover. De uitkering wordt ten minste drie maanden voorafgaand aan het kalenderjaar waarop zij betrekking heeft door Onze Minister vastgesteld.

Q

Artikel 78f wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding «1.» geplaatst.
2. In het eerste lid wordt na «algemene bijstand ontvangen» ingevoegd «dan wel een inkomensvoorziening ontvangen op grond van de Wet investeren in jongeren» en wordt na «11,» ingevoegd: 13,.
3. Er wordt een lid toegevoegd, luidende:
 2. Indien verlening van algemene bijstand op grond van het eerste lid aan zelfstandigen plaatsvindt zijn, indien het personen jonger dan 27 jaar betreft, de normen, bedoeld in de artikelen 26 tot en met 33 van de Wet investeren in jongeren van toepassing.

Artikel 59 Wijziging van de Wet participatiebudget

In artikel 1 van de Wet participatiebudget wordt aan het slot van de definitie van re-integratievoorzieningen een zinsnede toegevoegd, luidende: , alsmede een werkleeraanbod als bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de Wet investeren in jongeren.

Artikel 60 Wijziging van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen

De Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 1, onderdeel I, wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

B

In artikel 9, eerste lid, wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

C

In artikel 30, vijfde lid, onderdeel b, wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

D

In artikel 30c, eerste lid, wordt na «Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers» ingevoegd: of voor een werkleeraanbod op grond van de Wet investeren in jongeren.

E

In artikel 34, tweede lid, onderdeel b, wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

F

Artikel 62 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

2. In het tweede lid wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 61 Wijziging van Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Artikel 475d, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering komt te luiden:

2. De beslagvrije voet bedraagt voor schuldenaren die kunnen worden aangemerkt als:

- a. echtgenoten of geregistreerde partners zonder ten laste komende kinderen waarvan beide echtgenoten zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevinden: 90 procent van de norm genoemd in artikel 28, eerste lid, onderdeel a, van de Wet investeren in jongeren;
- b. echtgenoten of geregistreerde partners zonder ten laste komende kinderen waarvan een echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevindt en de andere 21 jaar of ouder is: 90 procent van de norm genoemd in artikel 28, eerste lid, onderdeel b, van de Wet investeren in jongeren;
- c. echtgenoten of geregistreerde partners met een of meer ten laste komende kinderen waarvan beide echtgenoten zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevinden: 90 procent van de norm genoemd in artikel 28, tweede lid, onderdeel a, van de Wet investeren in jongeren;
- d. echtgenoten of geregistreerde partners met een of meer ten laste komende kinderen waarvan een echtgenoot zich in de leeftijdscategorie van 18 tot en met 20 jaar bevindt en de andere 21 jaar of ouder is: 90 procent van de norm genoemd in artikel 28, tweede lid, onderdeel b, van de Wet investeren in jongeren;
- e. een alleenstaande ouder jonger dan 21 jaar: 90 procent van de norm genoemd in artikel 27, onderdeel a, van de Wet investeren in jongeren;
- f. een alleenstaande die jonger is dan 21 jaar: 90 procent van de norm genoemd in artikel 26, onderdeel a, van de Wet investeren in jongeren.

Artikel 62 Wijziging van de Algemene Kinderbijslagwet

In artikel 17g, tweede lid, van de Algemene Kinderbijslagwet wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 63 Wijziging van de Algemene nabestaandenwet

In artikel 45, tweede lid, van de Algemene nabestaandenwet wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 64 Wijziging van de Algemene Ouderdomswet

In artikel 17i, tweede lid, van de Algemene Ouderdomswet wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 65 Wijziging van de Toeslagenwet

In artikel 14g, tweede lid, van de Toeslagenwet wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 66 Wijziging van de Werkloosheidswet

In artikel 27g, tweede lid, van de Werkloosheidswet wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 67 Wijziging van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen

In artikel 54, tweede lid, van de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 68 Wijziging van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten

In artikel 46, tweede lid, van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 69 Wijziging van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen

In artikel 2, eerste lid, onderdeel b, onder 2°, van de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen wordt na «de Wet werk en bijstand» ingevoegd: en de Wet investeren in jongeren.

Artikel 70 Wijziging van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers

In artikel 48, eerste lid, onderdeel c, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers wordt na «de Wet werk en bijstand» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 71 Wijziging van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen

In artikel 48, eerste lid, onderdeel c, van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen wordt na «de Wet werk en bijstand» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 72 Wijziging van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering

In artikel 29g, tweede lid, van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 73 Wijziging van de Wet werk en inkomen kunstenaars

De Wet werk en inkomen kunstenaars wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 2, vierde lid, onderdeel a, wordt «of de Wet werk en bijstand» vervangen door: de Wet investeren in jongeren of de Wet werk en bijstand.

B

In artikel 43, eerste lid, onderdeel c, wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 74 Wijziging van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen

In artikel 96, tweede lid, van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 75 Wijziging van de Ziektewet

De Ziektewet wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 29b, tweede lid, wordt na «de Wet werk en bijstand» ingevoegd: of artikel 11, eerste lid, van de Wet investeren in jongeren.

B

In artikel 45g, tweede lid, wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 76 Wijziging van de Wet financiering sociale verzekeringen

De Wet financiering sociale verzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 49, eerste lid, onderdeel d, wordt na «de Wet werk en bijstand» ingevoegd: of artikel 11, eerste lid, van de Wet investeren in jongeren.

B

In artikel 51, derde lid, wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 77 Wijziging van de Wet verzelfstandiging Informatiseringsbank

In artikel 9e, tweede lid, van de Wet verzelfstandiging Informatiseringsbank wordt na «de Wet werk en bijstand» ingevoegd: artikel 49 van de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 78 Wijziging van de Wet studiefinanciering 2000

In artikel 3.17, derde lid, onderdeel a, van de Wet studiefinanciering 2000 wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 79 Wijziging van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

Artikel 7.52 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

2. In het vierde lid wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 80 Wijziging van de Wet op het consumentenkrediet

Artikel 5, onderdeel a, van de Wet op het consumentenkrediet komt te luiden:

a. waaraan als kredietnemer deelneemt:

1°. echtgenoten of geregistreerde partners als bedoeld in artikel 3 van de Wet werk en bijstand, van wie het gezamenlijk netto maandinkomen niet hoger is dan de norm genoemd in artikel 21, onderdeel c, van die wet;

2°. een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 4, onderdeel b, van de Wet werk en bijstand, van wie het netto maandinkomen niet hoger is dan negentig procent van de norm bedoeld onder 1°;

3°. een alleenstaande als bedoeld in artikel 4, onderdeel a, van de Wet werk en bijstand, van wie het netto maandinkomen niet hoger is dan zeventig procent van de norm bedoeld onder 1°;

4°. echtgenoten of geregistreerde partners als bedoeld in artikel 3 van de Wet investeren in jongeren, van wie het gezamenlijk netto maandinkomen niet hoger is dan de van toepassing zijnde norm genoemd in artikel 28, van die wet;

5°. een alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 4 van de Wet investeren in jongeren, van wie het netto maandinkomen niet hoger is dan de norm genoemd in artikel 27, van die wet; of

6°. een alleenstaande jongere als bedoeld in de Wet investeren in jongeren, van wie het netto maandinkomen niet hoger is dan de van toepassing zijnde norm genoemd in artikel 26, van die wet;
dan wel

Artikel 81 Wijziging van de Wet op de loonbelasting 1964

In artikel 2, zesde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 wordt na «de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: of de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 82 Wijziging van de Wet kinderopvang

De Wet kinderopvang wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 6, eerste lid, onderdeel c, wordt als volgt gewijzigd:

1. Na «op grond van de Wet werk en bijstand,» wordt ingevoegd: de Wet investeren in jongeren,.

2. Na «artikel 7, eerste lid, onder a, van de Wet werk en bijstand,» wordt ingevoegd: artikel 11, eerste lid, van de Wet investeren in jongeren,.

B

Artikel 22 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel a, wordt na «artikel 7, eerste lid, aanhef en onder a, of derde lid, tweede zin, van de Wet werk en bijstand,» ingevoegd: artikel 11, eerste lid, van de Wet investeren in jongeren,.

2. In het tweede lid wordt na «en algemene bijstand ontvangt op grond van de Wet werk en bijstand, » ingevoegd: of een inkomensvoorziening op grond van de Wet investeren in jongeren.

C

In artikel 35, eerste lid, wordt na «Wet werk en bijstand,» ingevoegd: artikel 11, eerste lid, van de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 83 Wijziging van de Wet inkomstenbelasting 2001

In artikel 6.3, eerste lid, onderdeel c, wordt na «paragraaf 6.5 van de Wet werk en bijstand» ingevoegd: of artikel 57 van de Wet investeren in jongeren.

Artikel 84 Wijziging van de Wet inburgering

De Wet inburgering wordt als volgt gewijzigd:

A

In artikel 20, eerste lid, wordt «op grond van de Wet werk en bijstand» vervangen door: op grond van de Wet werk en bijstand, dan wel de Wet investeren in jongeren.

B

In artikel 24b, eerste lid, wordt «op grond van de Wet werk en bijstand» vervangen door: op grond van de Wet werk en bijstand, dan wel de Wet investeren in jongeren.

C

In artikel 37 wordt na «Wet werk en bijstand,» ingevoegd: de inkomensvoorziening kan worden verlaagd op grond van artikel 37 van de Wet investeren in jongeren,.

Artikel 85 Inwerkingtreding Aanpassingswet vierde tranche Awb

Indien het bij koninklijke boodschap van 24 augustus 2007 ingediende voorstel van wet tot aanpassing van bijzondere wetten aan de vierde tranche van de Algemene wet bestuursrecht (Aanpassingswet vierde tranche Awb) (Kamerstukken 31 124), tot wet is of wordt verheven, en hoofdstuk 10 van die wet later in werking treedt dan hoofdstuk 8 van deze wet, wordt in de artikelen 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 72, 74 en 75, onderdeel B, van deze wet «tweede lid» vervangen door: derde lid.

HOOFDSTUK 9 OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 86 Overgangsrecht

1. Op de jongere die op de dag voor de datum van inwerkingtreding van deze wet algemene bijstand op grond van de Wet werk en bijstand ontvangt, blijft de Wet werk en bijstand van toepassing tot het tijdstip waarop die jongere zijn recht op algemene bijstand verliest, met dien

verstande dat die jongere in ieder geval twaalf maanden na inwerking-treding van deze wet het recht op algemene bijstand verliest.

2. Gedurende de periode dat de jongere op grond van het eerste lid recht op algemene bijstand op grond van de Wet werk en bijstand heeft, is deze wet niet een voorliggende voorziening in het kader van de uitvoering van de Wet werk en bijstand.

3. Onverminderd het eerste lid blijft de Wet werk en bijstand van toepassing tot en met 31 december 2010 op de jongere die:

- a. alleenstaande ouder is;
- b. in een gemeente woont die deelneemt aan het experiment dat op het moment van inwerkingtreding van deze wet bestaat op grond van artikel 83 van de Wet werk en bijstand; en
- c. op de dag voor de datum van inwerkingtreding van deze wet algemene bijstand ontvangt op grond van de Wet werk en bijstand en deze algemene bijstand sindsdien onafgebroken ontvangt.

Artikel 87 Aanwijzing minister

Onze Minister kan, indien hij met betrekking tot de rechtmatige uitvoering van deze wet ernstige tekortkomingen constateert, aan het college, nadat het gedurende acht weken in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen, een aanwijzing geven. Hij treedt daarbij niet in de besluitvorming inzake individuele gevallen. In een aanwijzing wordt een termijn opgenomen waarbinnen het college de uitvoering in overeenstemming heeft gebracht met deze aanwijzing.

Artikel 88 Toezicht op de naleving

Met het toezicht op de naleving van deze wet zijn belast de bij besluit van het college aangewezen ambtenaren.

Artikel 89 Verantwoording gemeenten en uitvoeringsbeeld

1. Het college legt verantwoording af aan Onze Minister over de uitvoering van deze wet, op de wijze, bedoeld in artikel 17a van de Financiële-verhoudingswet.

2. Het college dient jaarlijks bij Onze Minister een beeld van de uitvoering in.

3. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld inzake het beeld van de uitvoering.

Artikel 90 Informatievoorziening

1. Het college en de gemeenteraad verstrekken desgevraagd aan Onze Minister de inlichtingen die hij voor het toezicht, de statistiek, de informatievoorziening en de beleidsvorming met betrekking tot deze wet nodig heeft.

2. Onze Minister stelt een beleidsplan op dat het kader biedt waarbinnen hij de inlichtingen, bedoeld in het eerste lid, vraagt. Over het beleidsplan of een wijziging daarvan overlegt hij met de daartoe door hem aangewezen rechtspersoon die de gemeenten vertegenwoordigt.

3. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop het college en de gemeenteraad de in het eerste lid bedoelde inlichtingen verzamelen en verstrekken, waarbij kan worden bepaald dat categorieën van gemeenten bepaalde inlichtingen niet hoeven te verzamelen en te verstrekken.

4. De inlichtingen, bedoeld in het eerste lid, en het beeld van de uitvoering, bedoeld in artikel 89, worden kosteloos verstrekt.

Artikel 91 Begrip besluit, cassatie en onverwijde financiële ondersteuning

De artikelen 79, 80 en 81 van de Wet werk en bijstand zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 92 Evaluatie

Onze Minister zendt binnen twee jaar na de inwerkingtreding van deze wet aan de Staten-Generaal een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze wet in de praktijk.

Artikel 93 Inwerkingtreding

De artikelen van deze wet treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor verschillende artikelen en onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 94 Citeertitel

Deze wet wordt aangehaald als: Wet investeren in jongeren.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

De Minister voor Jeugd en Gezin,

31 775 Transponeringstabel

was	wordt	was	wordt	was	wordt
1 tot en met 33	1 tot en met 33	57	58	82	83
33a	34	58	59	83	84
34	35	59	60	83a	85
35	36	60	61	84	86
36	37	61	62	85	87
37	38	62	63	86	88
38	39	63	64	87	89
39	40	64	65	88	90
40	41	65	66	89	91
41	42	66	67	90	92
42	43	67	68	91	93
43	44	68	69	92	94
44	45	69	70		
45	46	70	71		
46	47	71	72		
47	48	72	73		
48	49	73	74		
49	50	74	75		
50	51	75	76		
51	52	76	77		
52	53	77	78		
53	54	78	79		
54	55	79	80		
55	56	80	81		
56	57	81	82		